

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJA

SPRENDIMAS

2024 m. vasario 27 d. Nr. 21RE-136(AG-64/04-2024)

Vilnius

Lietuvos administracinių ginčų komisija (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos narių Remigijaus Kalašnyko, Ingos Lipnickienės (Komisijos posėdžio pirmininkė ir pranešėja) ir Mindaugo Siaurio,

Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjos mažosios bendrijos „Baldresta“ skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos sprendimo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė :

Pareiškėja mažoji bendrija (toliau – MB) „Baldresta“ (toliau – ir pareiškėja, bendrija) skunde prašo panaikinti atsakovo Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – ir atsakovas, VMI) 2024 m. sausio 2 d. sprendimą (23.24-08)327-12 „Neišdėstyti mokestinės nepriemokos sumokėjimą“ (toliau – Sprendimas) ir išdėstyti 22 447,85 Eur dydžio mokestinę nepriemoką 36 mėnesių laikotarpiui.

Nurodė, kad pareiškėja 2023 m. lapkričio 19 d. kreipėsi į VMI su prašymu dėl 22 448,53 Eur mokestinės nepriemokos sumokėjimo išdėstymo lygiomis dalimis iki 2028 m. spalio 25 d. (toliau – prašymas). Išnagrinėjusi prašymą, VMI priėmė Sprendimą neišdėstyti mokestinės nepriemokos sumokėjimą. Su Sprendimu pateiktoje 2024 m. sausio 2 d. išvadoje dėl prašymo atidėti arba išdėstyti mokestinės nepriemokos sumokėjimą Nr. (23.31-08)326-1 (toliau – Išvada) nurodoma, kad mokesčių mokėtojas neįrodė, jog nedelsiant sumokėjęs prašomą išdėstyti mokestinę nepriemoką, jo finansinė būklė taptų kritinė arba jis turėtų didelių sunkumų vykdydamas kitus savo finansinius įsipareigojimus, t. y. netenkinama privaloma mokestinės nepriemokos išdėstymo sąlyga, nurodyta Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 88 straipsnio 2 dalyje. Tokia išvada padaryta įvertinus VMI patikrinimo metu pateiktus 2023 m. rugsėjo 30 d. balansinius duomenis ir iš kitų šaltinių surinktus duomenis apie tai, kad prašymo teikimo dienai piniginių lėšų likutis sąskaitoje buvo 950,59 Eur, kasoje – 55 781,44 Eur, pas atskaitingą asmenį – 13 308,03 Eur. Bendra piniginių lėšų likučio suma yra 70 040,06 Eur. Ši suma yra daugiau kaip tris kartus didesnė nei prašoma išdėstyti mokestinė nepriemoka (22 447,85 Eur). Pažymėjo, kad pagal 2023 m. gruodžio 31 d. turimus duomenis: kasos likutis 44 383,04 Eur, banko sąskaitoje 878,00 Eur, nuolat naudojamos veikloje apyvartinės lėšos. Nurodė, kad bendrijos vykdoma veikla – baldų ir interjero reikmenų taisymas. Bendrijos veiklos pajamos yra tiesiogiai priklausomos nuo atlikto darbo apimties, kurią įgyvendinti gali tik bendrijos darbuotojai. Įsigijus naujesnę įrangą, planuojama bendrijos veiklos plėtra, perkeliant veiklą į didesnes patalpas. Pažymėjo, kad mokestinė nepriemoka valstybės biudžetui apskaičiuota po to, kai bendrija 2023 m. lapkričio 8 d. patikslino pelno mokesčio ir pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) deklaracijas, t. y. mokestinės nepriemokos faktas bendrijai buvo netikėtas. Bendrija nurodo, kad visiems numatytiems planams įgyvendinti yra reikalingos bendrijos turimos lėšos, kurios buvo kaupiamos būtent specialiai veiklos plėtrai. Atsiradus galimybei, bendrija pasistengtų išmokėti mokestinę nepriemoką anksčiau termino. Bendrija siekia paaiškinti,

kad, neatnaujinusi turimos įrangos, kuriai preliminariai reikalinga 12 000 Eur suma, taip pat, neturėdama didesnių veiklos patalpų, kurių nuomai reikalinga taip pat preliminariai 20 000 Eur suma, bendrija negalės užsitikrinti dabartinių pajamų, tad jai kils didelių sunkumų, vykdant kitus savo finansinius įsipareigojimus (b. l. 1–2).

Atsakovas VMI atsiliepime į pareiškėjos skundą ji prašo atmesti kaip nepagrįstą.

Paaiškino, kad pareiškėja VMI pateikė prašymą atidėti arba išdėstyti 22 448,53 Eur mokestinės nepriemokos sumokėjimą nuo 2023 m. lapkričio 23 d. iki 2028 m. lapkričio 19 d. VMI, išnagrinėjusi pareiškėjos prašymą su priedais ir iš kitų šaltinių surinktą informaciją, 2024 m. sausio 2 d. priėmė Sprendimą, remiantis Išvada, kuri yra sudedamoji individualaus administracinio akto dalis, joje pateikti sprendimo priėmimo motyvai. Pažymėjo, kad VMI, priimdama ginčijamą sprendimą, išnagrinėjo pareiškėjos prašymą bei kartu su prašymu pateiktus dokumentus. Įvertinus pateiktus dokumentus konstatuota, kad: iš 5 finansinės rizikos ir likvidumo koeficientų 2 yra geri ir 3 – patenkinami (skaičiuota pagal 2023 m. rugsėjo 30 d. balanso duomenis); pagal pelno (nuostolių) ataskaitas bendrija už 2022 metus, ir už 2023 m. 9 mėnesius deklaruoja pelningą veiklą. Bendrijos 2022 m. uždirbtas pelnas sudaro 19 Eur, o 2023 m. 9 mėnesių pelnas sudaro 3842 Eur. Pastarojo laikotarpio pardavimo pajamos yra 52 504 Eur, kas sudaro 124,5 procentus, lyginant su visų 2022 m. pardavimų pajamomis; per laikotarpį nuo 2023 m. rugsėjo 1 d. iki 2023 m. lapkričio 19 d. banko sąskaitos įplaukos sudarė 16 771,89 Eur. Bankų sąskaitos išlaidos sudarė 17 843,66 Eur. Per tą patį laikotarpį į biudžeto pajamų surenkamąją sąskaitą buvo sumokėta 818,32 Eur, kas sudaro 4,9 procentus nuo bendrijos sąskaitų įplaukų. Pelno mokesčio tikslinančios deklaracijos ir PVM deklaracijos už ankstesnius laikotarpius pateiktos 2023 m. lapkričio 8 d. Po šių deklaracijų pateikimo susidarė prašoma išdėstyti mokestinė nepriemoka. Kasoje, laikotarpiu nuo 2023 m. rugsėjo 1 d. iki 2023 m. lapkričio 19 d., operacijų nebuvo; prašymo teikimo dieną, t. y. 2023 m. lapkričio 19 d., piniginių lėšų likutis sąskaitoje buvo 950,59 Eur, kasoje – 55 781,44 Eur, pas atskaitingą asmenį – 13 308,03 Eur. Bendra piniginių lėšų likučio suma yra 70 040,06 Eur. Ši suma yra daugiau kaip tris kartus didesnė nei prašoma išdėstyti mokestinė nepriemoka (22447,85 Eur); pagal pateiktus duomenis, bendrijos kreditorinė skola 2023 m. rugsėjo 30 d. buvo 43133,00 Eur (iš jų VMI – 22 817,52 Eur). Pagal mokėjimo terminus kreditorinė skola nedetalizuota. Debitorinė skola buvo 13 968,03 Eur. Debitorinės skolos mokėjimo terminas nesuejęs, vienintelis debitorius yra bendrijos vadovė.

VMI vertinimu, bendrija neįrodė, jog nedelsiant sumokėjus prašomą išdėstyti mokestinę nepriemoką, jos finansinė būklė taptų kritinė arba ji turėtų didelių sunkumų vykdydama kitus savo finansinius įsipareigojimus, t. y. nagrinėjamu atveju, netenkinama privaloma mokestinės nepriemokos išdėstymo sąlyga, nurodyta MAĮ 88 straipsnio 2 dalyje. Įvertinus visą turimą informaciją bei duomenis, atsakovo teigimu, akivaizdu, kad bendrijos argumentai, jog planams įgyvendinti yra reikalingos bendrijos turimos lėšos, kurios buvo kaupiamos būtent specialiai veiklos plėtrai, negali būti laikomas pagrįstu prašymu dėl mokestinės nepriemokos išdėstymo tenkinimui. Taigi, VMI pagrįstai priėmė Sprendimą (b. l. 18–22).

Skundas atmestinas

Byloje ginčas kilo dėl Sprendimo, kuriuo VMI netenkino pareiškėjos prašymo išdėstyti mokestinės nepriemokos sumokėjimą, teisėtumo.

Byloje nustatyta, kad pareiškėja kreipėsi į VMI su prašymu išdėstyti 22 448, 53 Eur mokestinės nepriemokos sumą. Šią sumą prašė išdėstyti nuo 2023 m. lapkričio 20 d. iki 2028 m. lapkričio 19 d. pagal prašyme esantį grafiką. Pridėjo informaciją apie įsiskolinimus kitiems kreditoriams, taip pat papildomus dokumentus (pelno ataskaita, kasos orderio išrašas, debitorių sąrašas, kreditorių sąrašas, banko sąskaitos išrašas, balansas) (b. l. 23–38).

VMI Nepriemokų administravimo departamento Mokestinių paskolų sutarčių administravimo skyrius, vadovaudamasis teisės aktais, reglamentuojančiais mokestinės nepriemokos sumokėjimo atidėjimą arba išdėstymą, išnagrinėjęs pareiškėjos prašymą su priedais ir iš kitų šaltinių surinktą informaciją, Išvadoje nustatė, kad: 1. Iš 5 finansinės rizikos ir likvidumo koeficientų 2 yra geri ir 3 –

patenkinami (skaičiuota pagal 2023 m. rugsėjo 30 d. balanso duomenis); 2. Pagal pelno (nuostolių) ataskaitas bendrija už 2022 metus, ir už 2023 m. 9 mėnesius deklaruoja pelningą veiklą. Bendrijos 2022 m. uždirtbas pelnas sudaro 19 Eur, o 2023 m. 9 mėnesių pelnas sudaro 3 842 Eur. Pastarojo laikotarpio pardavimo pajamos yra 52,504 Eur, kas sudaro 124,5 procentus, lyginant su visų 2022 m. pardavimų pajamomis; 3. Per laikotarpį nuo 2023 m. rugsėjo 1 d. iki 2023 m. lapkričio 19 d. banko sąskaitos įplaukos sudarė 16 771,89 Eur. Bankų sąskaitos išlaidos sudarė 17 843,66 Eur. Per tą patį laikotarpį į biudžeto pajamų surenkamąją sąskaitą buvo sumokėta 818,32 Eur, kas sudaro 4,9 procentus nuo bendrovės sąskaitų įplaukų. Pelno mokesčio tikslinančios deklaracijos ir PVM deklaracijos už ankstesnius laikotarpius pateiktos 2023 m. lapkričio 8 d. Po šių deklaracijų pateikimo susidarė prašoma išdėstyti mokestinė nepriemoka. Kasoje, laikotarpiu nuo 2023 m. rugsėjo 1 d. iki 2023 m. lapkričio 19 d., operacijų nebuvo. 4. Prašymo teikimo dieną, t. y. 2023 m. lapkričio 19 d., piniginių lėšų likutis sąskaitoje buvo 950,59 Eur, kasoje – 55 781,44 Eur, pas atskaitingą asmenį – 13 308,03 Eur. Bendra piniginių lėšų likučio suma yra 70 040,06 Eur. Ši suma yra daugiau kaip tris kartus didesnė nei prašoma išdėstyti mokestinė nepriemoka (22 447,85 Eur); 5. Pagal pateiktus duomenis, bendrijos kreditorinė skola 2023 m. rugsėjo 30 d. buvo 43 133,00 Eur (iš jų VMI – 22 817,52 Eur). Pagal mokėjimo terminus kreditorinė skola nedetalizuota. Debitorinė skola buvo 13 968,03 Eur. Debitorinės skolos mokėjimo terminas nesuėjęs, vienintelis debitorius yra bendrijos vadovė. 6. Gautos paskolos: gautų paskolų nėra; 7. Suteiktos paskolos: suteiktų paskolų nėra. VMI padarė išvadą, kad mokesčių mokėtojas neįrodo, jog nedelsiant sumokėjus prašomą išdėstyti mokestinę nepriemoką, jo finansinė būklė taptų kritinė arba jis turėtų didelių sunkumų vykdydama kitus savo finansinius įsipareigojimus, t. y. netenkinama privaloma mokestinės nepriemokos išdėstymo sąlyga, nurodyta MAĮ 88 straipsnio 2 dalyje. Vadovaujantis MAĮ 88 straipsniu, Mokestinės nepriemokos ar baudos už administracinį nusižengimą mokėjimo atidėjimo arba išdėstymo taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos finansų ministro 1998 m. lapkričio 17 d. įsakymu Nr. 268 „Dėl Mokestinės nepriemokos ar baudos už administracinį nusižengimą mokėjimo atidėjimo arba išdėstymo taisyklių patvirtinimo“ (toliau – Taisyklės) ir Mokesčių mokėtojo, turinčio mokestinę nepriemoką, arba asmens, kuriam paskirta bauda už administracinį nusižengimą, finansinės būklės vertinimo rekomendacijų, patvirtintų VMI viršininko 2019 m. gegužės 6 d. įsakymu Nr. VA-38 „Dėl Mokesčių mokėtojo, turinčio mokestinę nepriemoką, arba asmens, kuriam paskirta bauda už administracinį nusižengimą, finansinės būklės vertinimo rekomendacijų patvirtinimo“ (toliau – Rekomendacijos) nuostatomis, atsižvelgiant į pirmiau išdėstyta, siūlė pareiškėjos prašymo netenkinti ir neišdėstyti 22 447,85 Eur mokestinės nepriemokos mokėjimo (b. l. 42–44).

VMI, vadovaujantis MAĮ 88 straipsniu ir 14 straipsnio 7 dalimi, Taisyklėmis, remiantis pareiškėjos prašymu ir Išvada, priėmė Sprendimą, kuriuo nusprendė neišdėstyti pareiškėjos mokestinės nepriemokos sumokėjimą (b. l. 40–41).

VMI 2024 m. sausio 2 d. raštu Nr. RNA-39 „Atsakymas į prašymą išdėstyti mokestinės nepriemokos sumokėjimą“ pateikė pareiškėjai Sprendimą ir Išvadą (b. l. 39, 45).

Pareiškėja su Sprendimu nesutinka, prašo jį panaikinti.

Ginčui taikytinos MAĮ, Taisyklių ir Rekomendacijų nuostatos.

Mokesčių mokėtojo teisė į mokestinės nepriemokos sumokėjimo atidėjimą ir (arba) išdėstymą įtvirtinta MAĮ 88 straipsnyje, kurio 1 dalyje nustatyta, mokestinės nepriemokos sumokėjimo terminą finansų ministro nustatyta tvarka mokesčių administratorius gali atidėti arba išdėstyti. Mokestinės nepriemokos mokėjimas atidedamas arba išdėstomas mokesčių administratoriaus sprendimu. Šio sprendimo pagrindu sudaroma mokesčių mokėtojo ir mokesčių administratoriaus mokestinės paskolos sutartis. Šio straipsnio 2 dalyje numatyta, kad sprendimas atidėti mokestinės nepriemokos mokėjimą ar jį išdėstyti gali būti priimtas tik nustačius, kad nedelsiant ją sumokėjus mokesčių mokėtojo finansinė būklė taptų kritine arba mokesčių mokėtojas turėtų didelių sunkumų vykdydamas kitus savo finansinius įsipareigojimus, tačiau šios mokestinės nepriemokos mokėjimo atidėjimas ar išdėstymas suteiktų jam galimybę stabilizuoti savo finansinę būklę ir sumokėti mokestinę nepriemoką vėliau.

Aiškinant minėtas MAĮ 88 straipsnio nuostatas, Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) yra pažymėjęs, kad sprendimas dėl mokestinės nepriemokos sumokėjimo atidėjimo ar išdėstymo gali būti priimtas tik esant dviem sąlygom: 1) kai nustatoma, jog nedelsiant sumokėjus mokesčio nepriemoką mokesčių mokėtojo finansinė būklė taptų itin sunki arba jis turėtų didelių

sunkumų vykdydamas kitus savo finansinius įsipareigojimus; taip pat 2) kai nustatoma, jog mokestinės nepriemokos sumokėjimo atidėjimas ar išdėstymas suteiks mokesčių mokėtojui galimybę stabilizuoti savo finansinę būklę ir sumokėti mokestinę nepriemoką vėliau. Taip pat LVAT ne kartą yra konstatavęs, kad mokestinės nepriemokos sumokėjimo išdėstymo instituto paskirtis yra užtikrinti įmonių veiklos tęstinumą, todėl esminis kriterijus, kurį turi įvertinti mokesčių administratorius, yra įmonės mokumo palaikymas, kuris vėliau leistų įmonei visiškai įvykdyti mokestinę prievolę (LVAT 2011 m. gruodžio 12 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A575-3585/2001, 2016 m. lapkričio 15 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-3250-575/2016, 2018 m. gegužės 30 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-876-556/2018).

Taisyklės reglamentuoja prašymo atidėti arba išdėstyti mokestinės nepriemokos ar baudos už administracinį nusižengimą ar administracinį teisės pažeidimą mokėjimą pateikimą ir nagrinėjimą, sprendimo atidėti arba išdėstyti mokestinės nepriemokos ar baudos už administracinį nusižengimą mokėjimą priėmimą ir vykdymą, sprendimo atidėti arba išdėstyti baudos už administracinį nusižengimą mokėjimą priėmimą ir vykdymą supaprastinto proceso tvarka, mokestinės paskolos sutarties sudarymo ir vykdymo sąlygas, sprendimo pakeisti mokestinės paskolos sutartį ir ją nutraukti priėmimą (Taisyklių 1 punktas).

Taisyklių 7 punkte nustatyta, kad priimant sprendimą atidėti arba išdėstyti mokestinės nepriemokos ar baudos už administracinį nusižengimą mokėjimą, vertinama mokesčių mokėtojo arba asmens, kuriam paskirta bauda už administracinį nusižengimą finansinė būklė pagal Mokesčių mokėtojo finansinės būklės vertinimo rekomendacijas, nustatytas centrinio mokesčių administratoriaus.

Pagal Taisyklių 19 punktą mokesčių mokėtojas prie prašymo atidėti arba išdėstyti mokestinės nepriemokos mokėjimą turi pridėti centrinio mokesčių administratoriaus nustatytus dokumentus, kuriais apibūdinama mokesčių mokėtojo finansinė būklė ir kuriais pagrindžiami prašyme nurodyti duomenys ir aplinkybės.

Rekomendacijos nustato mokesčių mokėtojo, turinčio mokestinę nepriemoką, arba asmens, kuriam paskirta bauda už administracinį nusižengimą, finansinės būklės vertinimo kriterijus, mokesčių administratoriui priimant sprendimą atidėti ir (ar) išdėstyti mokestinės nepriemokos ar baudos už administracinį nusižengimą mokėjimą (Rekomendacijų 1 punktas).

Mokesčių mokėtojų, turinčių mokestinę nepriemoką – juridinių asmenų finansinės būklės vertinimas reglamentuotas Rekomendacijų 4–13 punktuose. Rekomendacijų 17 punkte nustatyta, kad apskaičiuotus finansinius koeficientus pagal Rekomendacijų 1 priedą „Finansinės rizikos ir likvidumo koeficientai“ bei atlikus vertinimą pagal Rekomendacijų 2 priedo „Mokesčių mokėtojo – juridinio asmens prašymo atidėti ir (ar) išdėstyti mokestinės nepriemokos sumokėjimą nagrinėjimo kriterijai ir jų vertinimo rezultatai“ kriterijus ir nenustačius aplinkybių, dėl kurių prašymas atidėti ir (ar) išdėstyti mokestinę nepriemoką negali būti tenkinamas, yra skaičiuojamas Rekomendacijų 4 priede „Mokesčių mokėtojo – juridinio asmens finansinių rodiklių susiejimas su prašomu mokestinės nepriemokos sumokėjimo laikotarpiu“ nurodytas rodiklis.

Rekomendacijų 16 punkte nustatyta, kad galimi juridinio asmens prašymo atidėti ir (ar) išdėstyti mokestinės nepriemokos sumokėjimą nagrinėjimo kriterijai ir jų vertinimo rezultatai pateikti 2 priede: „Mokesčių mokėtojo – juridinio asmens prašymo atidėti ir (ar) išdėstyti mokestinės nepriemokos sumokėjimą nagrinėjimo kriterijai ir jų vertinimo rezultatai“.

Rekomendacijų 2 priede „Mokesčių mokėtojo – juridinio asmens prašymo atidėti ir (ar) išdėstyti mokestinės nepriemokos sumokėjimą nagrinėjimo kriterijai ir jų vertinimo rezultatai“ nurodyti kriterijai, kuriuos nustatius galimas rezultatas – tenkinti, tenkinti su papildoma sąlyga, netenkinti.

Nagrinėjamu atveju Išvadoje nustatyta, jog pareiškėjos prašymas netenkinamas pagal Rekomendacijų 1 priedą, 2 priedo 9, 11 ir 17 punktus.

Rekomendacijų 2 priedo 9 punkte nustatytas kriterijus – „Mokesčių mokėtojas deklaruoja pelningą veiklą; neturi pradelstų debitorinių įsiskolinimų; teikia prašymą dėl deklaruojamų mokesčių mokestinės nepriemokos atidėjimo ir (ar) išdėstymo, motyvuotai nenurodydamas jos susidarymo priežasčių“, kurio rezultatas – netenkinti.

Rekomendacijų 2 priedo 11 punkte nustatytas kriterijus – „Mokesčių mokėtojas prašomos atidėti ir (ar) išdėstyti mokestinės nepriemokos susidarymo laikotarpiu: suteikė paskolą/turi pradelstų

atskaitingų asmenų įsiskolinimų/panaudojo lėšas kitoms, ne su vykdoma veikla susijusioms, reikmėms, gražino paskolas (dalį paskolų) akcininkams ir (ar) kitiems susijusiems asmenims, ir (ar) asmenims, neturintiems licencijos skolinti/išmokėjo akcininkams dividendus“, kurio rezultatas – netenkinti.

Rekomendacijų 2 priedo 17 punkte nustatytas kriterijus – „Mokesčių mokėtojo piniginių lėšų likutis turimose banko sąskaitose/kasoje/pas atskaitingą asmenį/mokesčių administratoriaus administruojamų mokesčių ir (arba) kitų įmokų permoka (skirtumas), kurią galima gražinti teisės aktų nustatyta tvarka, yra lygus arba viršija prašomą atidėti ir (ar) išdėstyti mokestinę nepriemoką“, kurio rezultatas – netenkinti.

Pažymėtina, kad skunde pareiškėja remiasi abstrakčiais teiginiais, nenurodo jokių konkrečių duomenų, kurių VMI, nagrinėdama prašymą, neįvertino. Pareiškėjos argumentai, kad, neatnaujinus turimos įrangos, taip pat neturint didesnių veiklos patalpų, bendrija negalės užtikrinti dabartinių pajamų, tad jai kils didelių sunkumų, vykdant kitus savo finansinius įsipareigojimus, neįrodo, kad pareiškėja atitinka MAĮ 88 straipsnio 2 dalyje nurodytas sąlygas. Pareiškėja duomenų, kuriuos paneigtų VMI išvadas, nepateikė.

Išanalizavus Išvados, kurios pagrindu priimtas Sprendimas, turinį, matyti, jog mokesčių administratorius išnagrinėjo pareiškėjos prašymą su priedais ir iš kitų šaltinių surinktą informaciją. Komisijos vertinimu, Išvadoje pateikta išsami pareiškėjos finansinės būklės analizė, įvertinta turtinė padėtis, gautos pajamos, banko sąskaitų įplaukos, piniginių lėšų likutis banko sąskaitoje, kreditoriniai ir debitoriniai įsipareigojimai ir kt. Taigi, Išvadoje išsamiai išdėstyti argumentai ir motyvai, kuriais remiantis Išvada yra grindžiama ir kurių pagrindu nustatyti Rekomendacijų 2 priedo 9, 11 ir 17 punktų kriterijai. Pareiškėja duomenų, kurių VMI nebūtų vertinusi, nepateikė. Be to, ir konkrečių argumentų, kurių duomenų VMI neįvertino ar netinkamai įvertino, nenurodė.

Komisija atkreipia dėmesį, kad pagal teismų formuojamą praktiką vien tik konstatavimas aplinkybės, kad nedelsiant sumokėjus mokestinę nepriemoką mokesčių mokėtojo finansinė padėtis gali tapti kritine, nėra absoliutus pagrindas atidėti ar išdėstyti mokestinės nepriemokos mokėjimą, o yra saistomas ir antrosios sąlygos, reikalaujančios mokesčių mokėtojui įrodyti, kad jis turi realių galimybių atsiskaityti per prašomą suteikti mokestinės nepriemokos atidėjimo laikotarpį (LVAT 2011 m. gruodžio 12 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A575-3585/2011, 2011 m. rugsėjo 5 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A438-2139/2011).

Pažymėtina, kad pirmiau nurodytos teisės normos įtvirtina aiškią mokesčio mokėtojo pareigą pateikti įrodymus, patvirtinančius tokio prašymo pagrįstumą. Taigi, pagrindinė pareiga įrodyti aplinkybes, kuriomis grindžiamas prašymo išdėstyti mokestinės nepriemokos mokėjimą pagrindas, tenka pareiškėjui, tuo tarpu mokesčio administratoriaus įrodinėjimo pareiga yra daugiau papildomo pobūdžio (LVAT 2014 m. vasario 24 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A602-220/2014). Mokesčių mokėtojas, teikiantis mokesčių administratoriui prašymą dėl mokestinės nepriemokos sumokėjimo atidėjimo arba išdėstymo pagal MAĮ 88 straipsnį, prašo taikyti jo atžvilgiu tam tikrą išimtį iš mokesčių mokėjimo visuotinio privalomumo principo, kuriuo remiantis kiekvienas mokesčių mokėtojas privalo mokėti mokesčių įstatymų nustatytus mokesčius, laikydamasis mokesčių teisės aktuose nustatytos mokesčio apskaičiavimo ir mokėjimo tvarkos (MAĮ 8 straipsnis) (LVAT 2020 m. liepos 1 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A1585-602/2020).

Komisijos vertinimu, priimant ginčijamą sprendimą, buvo išsamiai įvertinta pareiškėjos finansinė būklė, analizuojant pareiškėjos pateiktus duomenis. VMI ginčijamą sprendimą priėmė pagrįstai ir motyvuotai, neviršydamą savo kompetencijos, nepiktnaudžiavo jai suteiktais įgaliojimais, o tinkamai įgyvendino MAĮ 88 straipsnyje įtvirtintą teisę. Aplinkybių, kad ginčijamu sprendimu būtų pažeisti teisės aktų reikalavimai ar bendrieji teisės ir gero administravimo bei apmokestinimo teisinio reglamentavimo ir taikymo principai, byloje nenustatyta.

Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAI) 10 straipsnio 5 dalies 5 ir 6 punktuose nurodyta, kad administraciniame sprendime turi būti nurodytas jo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės, taip pat administracinio sprendimo motyvai.

Kaip matyti, skundžiamame sprendime nurodytas jo priėmimo teisinis pagrindas – MAĮ 88 straipsnis ir 14 straipsnio 7 dalis, Taisyklės, Išvada, Sprendimas pagrįstas objektyviais duomenimis ir teisės aktų normomis, taikomos priemonės motyvuotos, sprendime aiškiai išdėstytos faktinės

aplinkybės, jos susietos su taikomomis teisės normomis. Komisijos vertinimu, Sprendimas atitinka VAI 10 straipsnio 5 dalies 5–6 punktuose keliamus esminius motyvavimo reikalavimus.

Atsižvelgdama į tai, kas anksčiau išdėstyta, Komisija prieina prie išvados, kad VMI tinkamai įvertino ginčui reikšmingas aplinkybes, nurodė išsamius faktinius bei teisinius Sprendimo priėmimo pagrindus, tinkamai taikė bei aiškino ginčo santykį reglamentuojančias teisės normas ir priėmė teisėtą Sprendimą, kurio keisti ar naikinti, skunde nurodytais argumentais, nėra teisinio pagrindo. Taip pat negali būti tenkinamas ir prašymas išdėstyti mokestinę nepriemoką (kaip išvestinis reikalavimas). Šiuo aspektu pabrėžtina, kad tai viešojo administravimo subjekto prerogatyva.

Taigi, pareiškėjos skundas negali būti tenkinamas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a :

Pareiškėjos mažosios bendrijos „Baldresta“ skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys turi teisę apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Inga Lipnickienė

Komisijos nariai

Remigijus Kalašnykas

Mindaugas Siaurys